

[Finansministeren.]

den åbenhed, som forskellige partiers ordførere har vist over for spørgsmålet om børnetilskuddene i løbet af debatten, og jeg håber, at resultatet bliver, at vi slipper for denne store og meget urimelige nedskæring.

Hr. Christophersen fandt, at underskuddet på finanslovsforslaget til trods for regeringens imødekommethed fortsat var uforsvarligt. Hertil vil jeg gerne sige, at efterhånden er afstanden i besparelser indsnævret til at dreje sig om noget i størrelsesordenen 1 mia kr. Afstanden kunne været blevet endnu mindre, bl. a. hvis det havde været muligt at få gennemført de besparelser på forsvarsområdet, som vi har ønsket, og som vi synes havde været rimelige i hele den sammenhæng, hvori der i øvrigt foretages nedskæring. Men den er af størrelsesordenen godt 1 mia kr.

Nu vel, hertil kommer andre forslag fra regeringen overvejende af beskæftigelsesfremmende art også af størrelsesordenen 1 mia kr. Men hertil er dog at sige, at venstre i hvert fald er tilhænger af nogle af disse forslag.

Jeg må helt klart afvise, at man skulle kunne karakterisere det finanslovsforslag, der herefter ligger, som uforsvarligt i den nuværende økonomiske situation præget af en kraftig afmatning og stor arbejdsløshed.

Hr. Christophersen mente også, at udgiftstallet for næste år, det såkaldte budgetoverslagstal, ville blive for højt, og at der i dette tal ligesom kunne ligge noget, der antydede muligheden af, at man måtte forhøje skatterne o. lign. Jeg vil gøre hr. Christophersen opmærksom på, at stigningen i budgettallene for 1976-77 er formindsket meget mærkbart med de ændringsforslag, som regeringen har stillet, nemlig med ca. 2,7 mia kr., og vi har jo, skal jeg yderligere tilføje, ikke afvist nødvendigheden af at gennemføre flere besparelser, for så vidt angår 1976-77.

De bemærkninger, jeg her har gjort, er samtidig et svar til fru Grethe Philip. som var inde på nogle af de samme problemer.

Til de af hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og fremskridtspartiet stillede 345 ændringsforslag skal jeg sige, at det naturligvis er umuligt her at kommentere de enkelte forslag, så derfor skal jeg indskrænke mig til nogle enkelte betragtninger om forslagene.

Det skal jeg gøre så meget desto mere,

som hr. Lysholt Hansen og andre partiers ordførere ved helt konkrete eksempler hentet ud af fremskridtspartiets spareforslag klart har placeret dette parti som et højreparti. Hr. Glistrup har gjort mig den tjeneste at citere et papir, som jeg har sendt over i finansudvalget, og jeg er ganske enig i, at det er de principielle forskelle fremskridtspartiet og os imellem, der er afgørende. Det afgørende er, at det samfund, som ville blive efterladt, når fremskridtspartiets politik var ført igennem, var et samfund, hvor fællesskabet og solidariteten var svækket voldsomt, og var et samfund, hvor enhver er sig selv nok.

Det skyldes jo kun fremskridtspartiets enestående evne til at gøre sort til hvidt, at det kan lykkes at overbevise nogle om, at man ved at give nogle skattelettelser til alle og samtidig formindske de tilskud, de støt-teordninger, de hjælpeforanstaltninger, der særlig tager sigte på de svageste stillede, fører en politik, der er til gavn for de svageste og de dårligst stillede. Det gør man naturligvis ikke, man gør lige det modsatte.

Men jeg skal ikke sige mere om de principielle forskelle, men blot konstatere, at en række af de foreslåede nedskæringer for en stor dels vedkommende ikke er gennemførlige, sådan som de er foreslået af fremskridtspartiet. Lad mig bare nævne tre eksempler: Fremskridtspartiet foreslår besparelser på godt 350 mill. kr. vedrørende anlægsudgifter, hvor Staten allerede er kontraktlig forpligtet for over halvdelen af beløbet. Lad mig nævne et andet eksempel, når der nu blev efterlyst konkrete eksempler: fremskridtspartiet foreslår, at vi skal spare 860 mill. kr. på u-landsbistand, hvor kun et beløb på 371 mill. kr. ikke allerede er bundet af forpligtende tilsagn. Og endelig for det tredje foreslår fremskridtspartiet, at vi om 11 dage og gennem det kommende finansår skal nedlægge mellem 60.000 og 120.000 arbejdspladser i den offentlige sektor i en situation, hvor vi har langt over 100.000 arbejdsløse. Jeg kunne fortsætte gennemgangen med en række eksempler, hvor de foreslåede besparelser forudsætter, at en ændret lovgivning allerede er gennemført, forudsætter, at staten må bryde indgåede aftaler om lejemål, ansættelser osv., men jeg skal afholde mig fra yderligere kommentarer til nedskæringsforslagene.